

1868-01-24

AFSENDER

Louise Monrad

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Foto 3 viser side 8 og 5

Foto 4 viser side 6 og 7

Foto 5 viser side 12 og 9

Foto 6 viser side 10 og 11

Foto 7 viser side 16 og 13

Foto 8 viser side 14 og 15

Afsendersted:

New Zealand

Omtalte personer:

Constantin Hansen

Susette Cathrine Holten

D.G. Monrad

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Elise Stampe

Arkivplacering:

Mappe 38 nr. 13a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

I dag bemærkede Postkøber
 det. — I dag hørte
 Høsten saae, Ditlevs og
 ikke sig ligesom han vil
 saae Teller ^{saar} saagen, Også
 takker Mappen sigede
 mig nu kan jeg ikke
 "Hvile" det for lang
 nu brække os at tilbringe
 det mere kildende Høsten
 "hej" Lange Godnat
 Kjære Georgie. —
 26. Vi saae vi faaet
 en mærkkelig Høst paa
 Høsten, det er et stærkt
 Indvirkning, langsom, men
 flidigt. Det er et
 Høst, det er et Høst.
 "O Høsten" Vi har kun
 har været i 14 Høst, har
 en skabt og indvirket, og
 kan en Høstmand kan
 saae det men det Høst
 kan ganske godt, de har
 kildende og glædelig og
 har et Høst Høst
 kan og Ditlevs og Høst

I

I Høsten Høsten
 1868

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 28 Nr. 13A

Kjære Georgie!
 Tak for det Høst, hvor
 det er godt at have
 det, Høsten har det en
 Høsten, nemlig at
 det Høsten Høsten nok
 men man er saa glad
 fra hinanden. Høsten
 Høsten Høsten.
 Høsten Høsten Høsten
 og Høsten Høsten
 det er sandt, det Høsten
 er det Høsten Høsten
 jeg tænker paa Høsten
 jeg skal til at Høsten.
 Høsten det er lang Høsten
 jeg kalder mig Høsten
 er det Høsten Høsten
 Høsten Høsten. Høsten
 Høsten Høsten Høsten
 Høsten Høsten, at jeg Høsten

til Dig, thi tiden er thi det er da dem der
gaet med Dampfæsting hovedsagelig har af sig selv
mange Brev har jeg i den, mange er de Høje
skrevet til Dig, Tæn du er faldet og mange
- herne; men som de har de Bæl der har klasser
naet Dig med sig ikke.
- Der Jællskhed sidder derude, men mange er de
Olye og jeg; Sag sig om Tiden der har været
Vælt ind; skulde der være des skatte Høje
Bæltens ærlige Bælt har Le eller Seige; men
vælt at bringe sig det har været sig at
de samme lydelighed om det gælder sig og det der
- bring, skrevet det it. Høje Høje, thi har
- det er det lang Tid siden, og det har været
at have en god Røg og har sig. Efter sig
perioder, i at afbrude den, som i Tæt, Løst, og
- anden nu og da i det Tæt, Tæt, Tæt, Tæt
- heri ved om de Høje har sig, jeg har
det sig og det har sig, og det har sig
Høje har sig, og det har sig, og det har sig
en stemme "Høje", sig det mest glimende Tæt
er far gælt "Høje", og når man ser det
jeg vilde ønske Du nu sig at Høje ikke sig
Høje sig sig Høje, er et Høje gammelt Høje
Høje og Høje har sig, og det har sig
skrevet sig i den, har sig sig sig sig

saa lille Batsling! — Jeg sender han sig om og ser
han ikke godt kan gøre sigs skidt med Phil, han
na, om han havde der u tilskede inden det
skedd, da han kom nu kuffet sig at vare
helt as. — Dikter en. Høden tiller hans Moder
med sig Katharine i Lødig eller Tøden. — Nu siger
- hør, men u des kender
saa lidt af Hølepid. STANDARD-MUSEUM
1881 for sig at passet paa
skregen, saa man maa have sig i ham og
bage et Gie paa hve Barnefige, en Haasen
tinger, hvis man ikke ihaletten kan de fuhle
vælte paa den ene lille og vandse omkøring i
fthylde ansket ofen af alle Trapper, smat
den, nu er han uet Kfely: her med Hørene eller
af en Hol kvalet underholden Kathene
af gaa Baret, nu tage haarsamhan ikke i d
han alle Hoppene ned og mersom, det lille
af Baret, nu Børene Vøst! Du skøtte se han
nu erolser paa et stat kulle som gde her Høden
- har, nu kvalet han i Timen, eller gaa hen
hølet af af Trappen, finder sig Høden haarsamhan
dag at Situationen er lille Batsukket Pap
hemme lig farlig og skregen klappe Kathen og sige
saa ad Høle, en anden. — Ah lille Pavy. — Han
gaa naar han op til Høden Opa Gult og
ad Høden Trid, saa holdent, og agt han han

vare de velkomne, men
 naar de huse kom paa
 ad tale om det saa
 maatte de hellige blue
 borte; det hjalp paa dem
 og nu lader de sig ogsaa
 lynde at komme den Gang
 om Nogen eller sagt
 arnbjert. De maa mig
 ellers meget, de er
 saa vildt underlig berygtet
 enbaer af deres Tander
 kan man lase paa
 deres Ansigt, naar
 de Paet dit er Hadding
 - gaar Hammen. Helt
 - kunne ses i en Paine
 fine Plader, med en Guld
 - skone dinglede, sin
 Hestjadt er berygtet
 - mest, og man lader hede
 - lyt i en huse af hans
 Niner og Gevæder at
 den finkle at fra
 Haddinger, de Paet, som
 daer meget, der Nader
 sammen han deinde

III en gammel Bockmasse
 Han er sig sig glad
 over Tanden deroppe
 og Paet hele Hage
 over hele deres Tæ-
 - sammen. De lase
 paa en hemmelig
 og de Had med Hering
 borte og som lade
 i Begyndelsen, da de
 vade der oppe faldet
 nogle vunderlige Hkine
 - den om det Lapslet
 ikke borte den
 som de dog nu er
 afslaaet fra, og de indse
 Atte at det er det
 foddetlagdige at ataa
 paa en god Tid med
 "pale hane". - Kanen
 er meget opdaget af
 sin Hader, den er
 Hander, bide og Doringe,
 i sin Tækt den er
 paa den den næst
 har for H. Borsene, har
 etaten den næsten lase

[illegible]

om Prædiken højt og i syn
gænge Calmet.

Din Gudstatter
Louise Dorothee

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38 Nr. 130

IV om Hverdagsdragt, og at
det af officieret var saa
et godt og godt kendt
siden lidt dyrt og blot
Du steg med mig
høne der havde mig
engang da hun var her
for, saa jeg var her
høne til dig, jeg havde
nået faaet det og
til den tid at havde
for mig de havde lig
tag skikkelse den første
for, og der ind fra
den høne og den var
en anden der var
de havde og af det
geskeder den der
med høne, med
Bonne kun langsomt
bevægede sig frem og
bage, de sang en ganske
højt og lang, der, lidt
vildt højt den, den gamle
Høne, der havde et højt
som en højt og
og saa stødte ind i
et stort højt den der

En hel af de Liden andre
en lille Buxet, som Peter
haade hun skulde af
i sit lille Hjør, men
da de Dandsende begynde
at agge kom den lille
Stenen, først rettede
hun sig og begynde
hvor det settes Høfden
en sagte Bevægelse
der blev skætere og skætere
Stenens Løber begynde
sig og gættede sig
Gænderne gav dem
det var altsammen
sagende, så de til sidst
stod og sang hun
sig saa højt som
de kunne, hun helede
den stødende.
Hilse Skaggaard rigtig
meget fra mig, jeg blev
saa glad ved at modtage
hans Brev, Moder og
Fader sendte mig og
Skaggaard mange Brevene.
Hansen beder mig om at
Hansen maatte blive, sendte
til Hanne, Niels og
Hans fra hende, hils
dem og fra mig, Hanne
men saa ja hun var
bleven en hel stor
Pige, jeg saar vel Brev
fra hende inden jeg
kommer hjem, skat
opdag hendes Brev
opdag hendes hele
Liden, hys hende fra
mig den lille
Ding, Elise Hanne og
Hansens mine Hilsener
Hilse Skaggaard rigtig
meget fra mig, jeg blev
saa glad ved at modtage
hans Brev, Moder og
Fader sendte mig og
Skaggaard mange Brevene.
Hansen beder mig om at
Hansen maatte blive, sendte
til Hanne, Niels og
Hans fra hende, hils
dem og fra mig, Hanne
men saa ja hun var
bleven en hel stor
Pige, jeg saar vel Brev
fra hende inden jeg
kommer hjem, skat
opdag hendes Brev
opdag hendes hele
Liden, hys hende fra
mig den lille
Ding, Elise Hanne og
Hansens mine Hilsener
Hilse Skaggaard rigtig
meget fra mig, jeg blev
saa glad ved at modtage
hans Brev, Moder og
Fader sendte mig og
Skaggaard mange Brevene.